

Kim Behnke (FRI):

Jeg skal beklage, at jeg var optaget af anden aktivitet i huset og blot sørge for, at ministeren går hjem med den viden, at i Frihed 2000 støtter vi forslaget. Vi har den opfattelse, at det her er begyndelsen på en udvikling, der vil komme til at foregå i de kommende år. Alene den teknologiske udvikling vil fordre, at den her lov sikkert kommer til revision ganske mange gange, efterhånden som teknologien udfordrer os.

Så vores opfattelse er, at nu skal vi se at komme i gang. Dansk erhvervsliv, alle har eftersøgt elektronisk signatur og et dansk regelsæt, og det støtter vi, at vi får.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 114:**Forslag til folketingsbeslutning om en strategi for udbredelse af open source-programmer i Danmark.**

Af Knud Erik Hansen (SF) m.fl.
(Fremsat 3/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Forskningsministeren (Birte Weiss):**

Ja, som titlen på beslutningsforslaget siger, lægger det op til, at regeringen skulle fastlægge en strategi for udbredelse af open source-programmer.

Det sker så i form af fire konkrete punkter. Her oplister man, hvad en sådan strategi skulle omfatte.

Formålet er, at den offentlige sektor skal bidrage til, at der skabes bedre rammer for udvikling af edb-programmer, hvor mange samarbejder om udviklingen, og hvor de færdige programmer frit kan anvendes.

Jeg vil som udgangspunkt for debatten i dag godt sige, at jeg har megen sympati for de intentioner, der ligger bag forslaget, og når jeg har denne sympati, er det, fordi det naturligvis er uhensigtsmæssigt, at en vigtig del af markedet for edb-programmer er overladt til en næsten monopoliserende virksomhed. Og det er også et problem, at koden til programmerne ikke er åbent tilgængelig, sådan at der kan foregå en åben kontrol af bl.a. sikkerheden med programmet. Derfor vil det være fint, hvis offentlig støtte og offentlige penge kunne ændre på denne situation. Så langt er jeg aldeles enig med forslagsstillerne.

Det ville også være utrolig flot og prisværdigt, hvis den offentlige sektor i Danmark kunne give en spirende udvikling netop den støtte, der kunne ændre og åbne markedet for edb-programmer. Også dér tror jeg, at alle kan være enige.

Og så kommer vi til det svære, nemlig spørgsmålet, om vi rent faktisk kan gøre det, der lægges op til. Man kan nemlig spørge: Kan vi så gøre det, som IBM ikke kunne med deres milliardinvesteringer i OS/2-styresystemet for nogle år siden? Kan vi fra offentlig side gøre det, som en meget omfattende projektstøtte fra EU ikke kunne klare i forbindelse med POSIX-standard og udviklingen af åbne styresystemer? Man kan også spørge: Kan vi forvente, at offentlig støtte og alternative arbejdsformer kan skabe en udvikling, som endnu ikke er lykkedes for meget stærke markeds kræfter?

Jeg synes, at det positive svar, som vi vel egentlig alle sammen gerne ville give – vi ville alle sammen gerne sige: Ja, det kan godt lade sig gøre – er der ikke dækning for at give. Og jeg vil godt sige så – lidt med et suk: Desværre er der ikke mulighed for at give et så positivt svar.

IT-markedet er et marked i hurtig og dynamisk udvikling. Det, der var rigtigt i går, er det ikke nødvendigvis i morgen, og politisk indgriben og særlige støtteaktiviteter kan derfor let komme til at volde mere skade end gavn ved at hæmme udviklingen eller ved at lede udviklingen i en forkert retning.

Når det gælder IT-anvendelsen i den offentlige sektor, har vi vel som politikere det klare

krav, at IT skal bidrage til effektivitet og til bedre service over for borgerne. Vi har også det klare krav, at IT-anvendelsen i sig selv skal være økonomisk og effektiv.

Og hvis jeg skal sammenfatte det, må det blive til en for så vidt meget simpel konstatering af, at vi kræver, at den offentlige institution får noget for pengene, når de investerer i IT. Skal det opfyldes, må vi fastholde, at anvendelsen af IT er et ledelsesansvar ude i den enkelte institution. Og det er selvfølgelig en interessant diskussion, som vi så nu her med det her forslag når ind til kernen af.

Derfor vil jeg også godt takke SF for, at man har rejst debatten og har lavet forslaget, for det er selvfølgelig principielt interessant for os at diskutere: Er det en samfundsopgave, er det en forskningsministers opgave at forsøge at styre, hvad det er for nogle beslutninger, man i et i øvrigt meget decentralt fungerende samfund skal tage, hvad det er for nogle programmer eller styresystemer til edb, man skal vælge det enkelte sted? Og dér tror jeg, at vi er bedre tjent ved, at det er ude i den enkelte institution, beslutningen tages og ansvaret ligger, fordi beslutning og ansvar her skal være meget stærkt knyttet til hinanden.

Det vil jo så også sige, at beslutningen om anvendelse af open source-programmel må ligge i den enkelte institution og må baseres på en vurdering af, hvordan man bedst får sine krav og ønsker opfyldt.

I forhold til den del af forslaget, som omfatter rettigheder til edb-programmer og regler for patentering, har Erhvervsministeriet oplyst, at man er meget opmærksom på problemstillingen. Patent- og Varemærkestyrelsen har derfor igangsat en undersøgelse af dansk erhvervslivs behov og ønsker på området. Fastlæggelsen af en dansk holdning på feltet må afvente resultatet af denne undersøgelse, og jeg er også en af dem, som vil være meget interesseret i at følge det meget tæt.

På den baggrund vil jeg godt kort konkludere for det første: Selv om jeg synes, at open source og noget af det spændende, jeg havde nær kaldt det græsrodsarbejde, der er foregået omkring dannelsen af Linux-systemet, er meget sympatisk, så tror jeg ikke, at nogen kan påstå, at erfaringer med offentlig støtte til en særlig del af IT-markedet har været særlig gode.

Og for det andet: Sandsynligheden for at nå de mål, som forslaget skitserer, er særdeles lille.

Og endelig: Særlige politisk fastsatte krav til den tekniske udformning af de offentlige IT-systemer er vel ikke særlig ønskelige, fordi det er bedre, at det ligger som et ansvar, et meget tydeligt ansvar, ude i den enkelte institution.

Og så må en holdning til rettigheder og patenter afvente, som jeg sagde før, den undersøgelse, som er sat i gang.

Og det er baggrunden for, at sådan som landet ligger nu, kan regeringen ikke støtte forslaget. Men fordi det er noget meget spændende, der er tale om her, vil jeg godt give tilsagn om, at jeg i det daglige arbejde med at realisere regeringens IT-politik vil prøve at inddrage nogle af de ideer, der ligger i forslaget. Det er vigtigt, at den offentlige sektor er opmærksom på mulighederne i open source-programmel, og det er vigtigt, at de erfaringer, der opbygges på området, gøres generelt tilgængelige.

Og i den sammenhæng vil jeg godt nævne, at det koordinerende informationsudvalg, hvor stat, amter og kommuner er repræsenteret, på min opfordring har drøftet emnet på et møde i februar. Deres vurdering var, at det vil blive dyrt og endda meget dyrt at konvertere til gratis programmel, og at det derfor er ønskeligt at få erfaringer med fordele og ulemper ved anvendelsen af den type programmel.

Og i den forbindelse er det så efter min opfattelse meget positivt, at Statens Information også er gået ind i vurderinger på dette felt. Man er meget opmærksom på mulighederne omkring anvendelse af open source-programmel. De bruger det selv. Man er i forbindelse med en del af driften i Statens Information, altså driften af deres hjemmeside, Danmark.dk, gået over til Linux eller er i gang med det, og i slutningen af april vil Statens Information holde et seminar, hvor praktiske erfaringer med open source-programmel vil blive drøftet.

Så det er ikke en afvisning af den tankegang, der ligger bag beslutningsforslaget. Det er blot en konstatering af, at sådan som det er lagt op, tror jeg hellere, at vi skal gå ad de veje, som jeg har anvist her.

Til sidst blot en konstatering af, at Frankrig i EU-sammenhæng har foreslået, at der gennemføres en analyse af erfaringerne med open source-programmel, og Danmark vil støtte det forslag. Det må være fremgået allerede af, hvad jeg har sagt her. Og vi vil gerne være med til at sikre, at resultaterne af analysen bliver gjort tilgængelige for danske interessenter.

Som jeg sagde i indledningen, har jeg sympati for intentionerne. Lad os følge det i fællesskab hen ad vejen. Jeg vil også gerne meget aktivt deltage i den videre debat på basis også af det seminar, som Statens Information, som jo ligger under Forskningsministeriet, nu lægger op til, og jeg håber, at vi hen ad vejen kan hjælpe hinanden med at holde fokus omkring en række af de problemstillinger, som er rejst i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Børge Klit Johansen (KRF):

To opklarende spørgsmål til ministeren.

Det ene er, at jeg forstår, at forskningsministeren har vedtaget en standard for formatet af vedhæftede filer på e-mail mellem offentlige institutioner. Når det drejer sig om offentlige institutioner, er det så alene et ledelsesproblem i den enkelte institution, hvilket format man vil bruge også i udvekslingen med andre, eller er der en overordnet politik på området?

Og det andet er, at jeg synes, at ministeren koncentrerer sig meget om de tre første punkter i forslaget og gik meget let hen over det fjerde med hensyn til softwarepatenter, som jo er noget kulturfremmed for os i Danmark. Og derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren har en overordnet eller grundlæggende holdning til dette spørgsmål.

Ole Hækkerup (S):

Dette forslag handler om at udbrede programmer og styresystemer, der uden beregning kan anvendes af alle, for på den måde at komme rundt om den situation, vi har i dag, hvor et enkelt selskab har en mere eller mindre monopol-lignende situation.

Man kan spørge, om udviklingen ikke allerede sker i dag, når der frit hentes programmer på nettet, men lige så vel fordi koden bliver frit tilgængelig, og det vil gøre det lettere selv at videreudvikle på programmer som bruger eller som virksomhed.

Men for at fremme den udvikling globalt vil forslagsstillerne have, at den offentlige sektor i Danmark skal gå foran, at vi skal arbejde på, at resten af Europa også skal gå i den retning, og endelig at alt, hvad der kan begrænse en fri og uhindret adgang til programmer og til at anvende programmer, hvad enten det er patentrettigheder, ophavsrettigheder, licenser eller lignende retslig beskyttelse, skal ophæves.

Et langt stykke ad vejen deler vi i Socialdemokratiet forslagsstillernes ønsker, eksempelvis om at koden til programmer, styresystemer bliver frit tilgængelig. Og en lang række af intentionerne i dette forslag synes vi er rigtige.

Men valget af programmer, styresystemer, er afgørelser, der skal træffes på den enkelte offentlige institution, styrelse, myndighed osv. Den kompetence skal hverken helt eller delvis flyttes til Folketinget.

En centralisering af styringen af valg af programmer mener vi er forkert, fordi beslutningen om, hvilke specifikke programmer der skal bruges, skal træffes af dem, der sidder med arbejdet til hverdag. Vi er simpelt hen generelt tilbageholdende, i forhold til at Folketinget skal blande sig i valg af tekniske løsninger. Vores ansvar er politikken, ikke teknikken.

Derudover tvivler vi på, at det er helt realistisk, at den offentlige sektor i Danmark afgørende kan påvirke den globale udviklingen for IT-branchen. Der er tale om markeds kræfter af en sådan økonomisk styrke, at hvis vi vil forandre retningen, så kræver det i hvert fald større økonomiske enheder end den offentlige sektor i Danmark.

At matche markeds kræfterne vil vi gerne gøre, men så synes vi, at det skal ske i et forpligtende internationalt samarbejde, i dette tilfælde gerne i EU. Men vi er skeptiske over for, om Danmark alene kan forandre tempo og retning i den globale udviklingen inden for IT via den økonomiske vægt af den offentlige sektor alene.

Men da vi som sagt deler mange af forslagsstillernes intentioner, betyder det også, at vi gerne vil bidrage til, at alt, hvad der forhindrer, eller hvad der er af barrierer for altid at træffe det bedste valg, bliver fjernet. Vi vil gerne sikre, at der udveksles informationer og erfaringer med forskellige typer af programmer og styresystemer mellem institutioner, styrelser osv. i den offentlige sektor.

Hvorledes erfaringerne skal evalueres, hvad der kan bruges andre steder, og hvordan de kan bruges, mener vi ligger uden for Folketingets ansvarsområde. Vi ser også gerne, at den erfaringsudveksling udstrækkes til at gælde i hele EU.

Endelig indeholder forslaget som nævnt indledningsvis overvejelser om licenser, patentrettigheder, ophavsretlige spørgsmål osv.

Her har vi, og det er jo ikke overraskende, den samme holdning, som ministeren netop har givet udtryk for, nemlig at vi skal afvente un-

dersøgelsen i Patent- og Varemærkestyrelsen. Også her ville det kunne have store konsekvenser, hvis vi ikke tænker os godt om, for denne her branche er jo om nogen en del af et internationalt marked.

Derfor bliver jeg på Socialdemokratiets vegne nødt til at sige, at vi stemmer mod det foreliggende forslag, men ideerne og intentionerne skal ikke glemmes. Hvis vi fra Folketingets side kan medvirke til, at alle dele af den offentlige sektor bliver bedre til at lære af hinanden, er vi helt med også på det her område. På samme måde støtter vi, at det offentlige og de private skal lære af hinanden. Og hvis der er noget, der i dag forhindrer det, så ser vi meget gerne på det.

De erfaringer, der på den måde indhentes, skal selvfølgelig bringes videre og også i EU-sammenhæng. På den måde sørger vi politisk for, at udviklingen kan orienteres mod brugere og forbrugere mest muligt, og det mener vi dybest set er formålet med dansk IT-politik.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil gerne senere kommentere indholdet i de forskellige indlæg, men jeg har endnu en gang konstateret en opfattelse af vores forslag, som jeg mener er forkert, og som jeg godt her og nu vil rette, så vi ikke skal diskutere videre på det grundlag:

Hr. Ole Hækkerup sagde, at vi faktisk ønsker at styre de enkelte institutioners beslutning om, hvilken teknologi de skal anvende. Det gør vi faktisk ikke. Det er klart, at vi mener, at det vil være forkert, hvis man gør det.

Det, vi har lagt vægt på i vores forslag, er, at det offentlige går ind og er med til at skabe nogle rammer. Beslutningen om, hvad man skal bruge og hvad man skal gøre det enkelte sted, skal ligge derude. Det kan vi ikke som politisk myndighed gå ind og bestemme. Der tror jeg vi vil gøre megen skade. Men vi kan skabe rammer, og det er det, der er intentionen med vores forslag.

Så vi ønsker ikke, at der skal være en centralistisk styring af, hvad den enkelte institution skal gøre, på ingen måde. Det ville være imod hele naturen i det her forslag.

Kristian Jensen (V):

Vi står faktisk med en helt ny teknologiform, der er langt mere interessant end beslutnings-

forslaget – hvis forslagsstillerne vil tilgive, at jeg siger det.

Det, der er interessant, er nemlig ikke så meget beslutningsforslaget, men alle de muligheder, der åbner sig, ved at man kan kigge hinanden i kortene, når man laver programmer, ved at man kan arbejde sammen på tværs, ved at man kan forbedre, justere og videreudvikle programmer, man kender, og kombinere nogle ideer på andre måder, end man har kendt hidtil, og få noget nyt ud af det.

Hele tankegangen bag open source, hvor man prøver at arbejde frit og åbent, gøre viden tilgængelig for alle i stedet for at gemme den for sig selv, er langt mere interessant, end hvad vi her i Danmark kan gøre, hvad enten det er ved styring eller ikke ved styring.

I Venstre har vi et meget overordnet princip, der hedder, at vi ikke vil blande os i teknologi-valget udadtil. Vi vil ikke definere for andre, hvad der er det rigtige, og hvor meget open source skal udbredes i forhold til traditionelt programmel.

Vi mener, der skal være en åben kappestrid. Vi mener, der skal være en fair konkurrence mellem traditionelt programmel og open source-programmel. Og hvis det er sådan, at open source viser sig at være det mest levedygtige, det mest visionære, det mest brugbare produkt, ja, så må vi jo glæde os til at se open source slå traditionelt programmel af banen.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt ét firma har domineret markedet for software-programmel for meget, ja, så er der netop i USA afsagt, jeg havde nær sagt endnu en kendelse om, at det har det nok gjort, men kendelsen er jo så også et resultat af, at det rent faktisk viser sig, at der er lovgivning, der tager sig af den slags monopoler.

I Venstre går vi ind for, at man skal bruge den optimale IT til løsning af de opgaver, som vi mener det offentlige skal løse. Og det kan være, at det nogle gange er open source, og at det andre gange er traditionel software, der er bedst. Derfor ønsker vi ikke at fremhæve én programtype frem for andre.

Vi ønsker derimod at sikre, at man fjerner barriererne for, at nogen teknologi kan holdes ude. Det vil dermed sige, at vi skal sikre, at kommunikation kan foregå med åbne standarder, at kommunikation fra borgere til myndigheder eller fra myndigheder til borgerne kan foregå sådan, at alle, ligegyldigt hvilken

programmeltype de har valgt, kan forstå den kommunikation, der foregår.

Fra Venstres side er vi meget engagerede og optaget af diskussionen om patenter. Der er nemlig både nyttige patenter og meget generende patenter på det her område. De nyttige patenter er dér, hvor man laver en ny opfindelse, der virkelig er en ny opfindelse, hvor der virkelig er et nyt teknologiindhold i opfindelsen. Det skadelige er dér, hvor man prøver at tage patenter på algoritmer, som faktisk ikke er andet end traditionelle matematiske sætninger, og dermed forhindrer eller i hvert fald forsøger at forhindre andre i at bruge de samme algoritmer.

I Venstre er vi glade for det arbejde, som forskningsministeren har igangsat, og vi vil følge det meget nøje for at sikre, at man ikke lægger sig på et for løst og absolut heller ikke på et for stramt grundlag for patenter.

Selve beslutningsforslaget, som det ligger her, er efter vores mening for styrende og for besluttende i sin karakter, men vi er jo glade for, at diskussionen er kommet. Vi er glade for, at vi nu har fået opmærksomheden om open source op på et højere niveau, og vi glæder os meget til at se, hvad open source-produkterne fremover kan i forhold til traditionel software.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg hørte Venstres ordfører bruge et par ord på situationen i USA og Microsoft og spørgsmålet om monopolmisbrug af en dominerende stilling, og jeg kan ikke dy mig for at stille Venstres ordfører det spørgsmål, at hvis man opfatter det, der er sket i USA, som noget positivt, hvorfor er Venstre så så negativ i forbindelse med den forestående revision af den danske konkurrencelov, som netop tager sigte på at gå ind og kigge på misbrug af en dominerende stilling og på fusionskontrol?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det var såmænd ikke en værdiladet udtalelse, det var blot en konstatering af, hvad der rent faktisk har fundet sted i USA.

Hvis det havde været mere overskyet udenfor, kunne jeg også have konstateret, at det var overskyet, uden at det skulle forstås som noget, jeg var positiv over for.

Henriette Kjær (KF):

Dette forslag har allerede været diskuteret en del i medierne, og det har været en udmærket debat, og vi er sådan set glade for SF's forslag, så vi får sat fokus på de muligheder, der ligger i at bruge open source-programmel. Jeg synes nemlig, det er fremragende, at man ser på de alternativer, der er til Microsoft, og jeg synes også, at det offentlige skal være på vagt over for monopoler.

Det er det offentliges opgave at føre tilsyn med monopoler, men ikke at lave virksomhed for at bryde monolet, og det er her, jeg synes man fra SF's side lægger lidt op til, at man skal være med til aktivt at bryde et monopol og økonomisk gå ind og støtte udviklingen af open source-programmel. Det er så dér, jeg er uenig, for det offentlige skal ikke fremme et produkt frem for et andet, og selv om det her ikke er et kommercielt produkt, så ender det jo med at blive det i sidste ende, fordi det skal bearbejdes af nogle kommercielle aktører.

Det offentlige kan jo i dag forsøge sig med open source, hvis man er utilfreds med Microsoft, eller hvad man ellers skulle bruge. Så hvis der er en udbredt utilfredshed med det, man bruger i dag, så vil efterspørgslen efter andre styresystemer jo også naturligt være der og komme til syne, og så vil brugen af open source højst sandsynligt også udvikle sig naturligt, uden at det offentlige går ind og støtter det.

Jeg er altså imod, at regeringen skal udarbejde en handlingsplan med konkrete mål og midler for udbredelsen af open source-programmel.

SF skriver så også i sit beslutningsforslag, at man tror, der vil være penge at spare ved at bruge open source-programmel. Det er jeg nu ikke så sikker på. Det er jo ikke bare et spørgsmål om at hente det ned og så bruge det. Der er jo behov for udviklede programmer, der passer til det – altså tekstbehandling, regneark osv. – samt brug for at tilpasse programmet til dansk brug, og det koster som bekendt mange penge, særlig nu, hvor der er efterspørgsel efter folk, der kan den her slags, og de ligger jo i den dyre ende.

Jeg er meget enig i punkt 4. Jeg må så indrømme, at jeg ikke helt kan gennemskue alle de konsekvenser, det vil have, men jeg mener, at Danmark aktivt bør arbejde for eller tage del i de forhandlinger, der er om ophavsrettigheder og licens og patentrettigheder. Jeg synes, det er udmærket, at ministeren har nedsat et udvalg

til at se på det, men umiddelbart er jeg faktisk enig i SF's punkt 4, enig i, at det er den vej, vi skal prøve at gå, men det hænger så sammen med nogle andre dele i beslutningsforslaget, som jeg så ikke er enig med SF i.

Men jeg ser frem til en positiv behandling i udvalget, hvor vi må se, hvor langt vi kan nå. Umiddelbart kan jeg ikke støtte forslaget, men jeg synes, vi skal prøve at fortsætte diskussionen og se, hvor langt vi kan komme.

Egil Møller (DF):

Da vores normale ordfører på området, hr. Klaus Kjær, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Open source-programmer må ses som en realistisk mulighed og som et alternativ til de etablerede, patenterede programmer. Udgangspunktet for open source-programmerne er, at programmet vil være gratis, og at man højst skal betale for eventuel service ved levering eller installation af programmet.

De åbenlyse fordele ved open source-systemerne er, at brugerne uden større økonomiske investeringer får mulighed for at udvikle egne løsninger, hvor der ellers er tale om begrænsede udviklingsressourcer, ligesom brugerne bliver uafhængige af leverandøren, f.eks. i forbindelse med opgraderinger.

I Frankrig er man kommet meget vidt med open source-systemerne. Her er et lovforslag om det offentliges overgang til at benytte open source-software på vej gennem det franske senat. Det skulle give mulighed for, at offentlige institutioner frit kan anvende og modificere programkoder efter behov. En anden del af lovforslaget er oprettelsen af en statslig tilsynsmyndighed, som skal spille en central rolle i overgangen til fri software. Også i Tyskland er man langt fremme med hensyn til statslig støtte vedrørende open source-programudvikling. I USA regner man med, at markedsandelen for open source-programmet Linux vil udgøre 9 pct. i virksomhederne i løbet af de næste 2 år.

I Dansk Folkeparti finder vi det naturligt, at Danmark også på dette område bliver førende inden for IT, så Dansk Folkeparti vil positivt indgå i udvalgsarbejdet.

Morten Helveg Petersen (RV):

Også fra radikal side har vi megen sympati for tankegangen bag beslutningsforslaget. Vi har megen sympati for, at det kan boble fornen og føre til gode og kreative løsninger med hen-

syn til udvikling af open source ad frivillighedens vej.

Vi bryder os ikke om monopoler, og derfor er vi selvfølgelig også tilhængere af det, der kommer til at ske på konkurrencelovens område her i løbet af foråret.

Vi er som sagt glade for, at det spirer forfrem, men forslaget knytter jo så også mere generelt an til spørgsmålet om, hvorvidt staten skal blande sig eller det skal overlades til markedet. Også jeg vil altså fastholde princippet om, at det er ude på de enkelte institutioner, man skal træffe beslutning om, hvilke typer af programpakker og programmer, man bruger.

Jeg skal så skynde mig at sige, at jeg var glad for SF's ordførers præcisering af, at der ikke er tale om et egentligt dekret, for det kan vi i hvert fald ikke gå ind for fra radikal side. Vi skal ikke have et regeringsdekret om, hvilke platforme der skal bruges på de enkelte institutioner, det være sig Microsoft eller andre typer software.

Når vi fra radikal side vælger at afvise beslutningsforslaget, så er det ikke på grund af mangel på sympati for selve tankegangen bag open source, men det er et spørgsmål om patenter, som vi i første omgang knytter vores modstand op på. Der skal være mulighed for at have patenter for at beskytte ophavsretten. Det kan faktisk være en forudsætning for, at man anvender noget, for, at noget bliver brugt, og derfor lægger vi vægt på den undersøgelse, der foretages i øjeblikket, nemlig undersøgelsen af danske virksomheders behov og ønsker på dette område.

Holdningen – den danske holdning – bør altså afvente denne undersøgelse. Det er så vigtige spørgsmål, så fundamentale spørgsmål, at den skylder vi at afvente.

Vi afviser det konkrete forslag, men vi har masser af sympati for tanken bag udviklingen af open source.

(Kort bemærkning).

Børge Klit Johansen (KRF):

Et spørgsmål til hr. Morten Helveg Petersen vedrørende software-patenter: Det er min forståelse, at i det øjeblik, man kompilerer et software-program og smider koden væk for brugeren, så har man beskyttet sig mod kopiering og efterligning, og dermed er patenter unødvendiggjort. Jeg vil gerne høre, om ikke hr. Morten Helveg Petersen er enig i den betragtning.

Når det drejer sig om den måde, som man i USA tolker patenter på, har jeg fundet et eksempel på, at man har givet patent til et firma, der har fundet ud af – det er omkring 2000-problematikken – at hvis det er et tal mellem 70 og 100, så taler man nok om 1900-tallet, og hvis det er mindre end 70, så er man nok i 2000-tallet, og det kan man så gå ud og tage patent på og har fået det i USA.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg bliver svar skyldig med hensyn til de mere tekniske detaljer i patenteringen, men min pointe er, at der foregår en undersøgelse om danske virksomheders behov og ønsker på området, som jeg synes vi anstændigvis må afvente, inden vi lægger holdningen klar på området.

Søren Kolstrup (EL):

Forslaget her om udbredelse af open source anser vi i Enhedslisten for at være et godt forslag. Det er gennemarbejdet, det er et vigtigt forslag, og vi anser det som et første skridt frem mod at bryde Microsofts voldsomme magtposition, som i hvert fald i nogle situationer er udtryk for et rent monopol.

Forslagsstillerne taler ganske rigtigt om katedralmetoden, det vil sige, at producenten har ejendomsret til produkterne, køberen i realiteten brugsret. Over for den metode har vi spiren fra neden-/boblen fra neden-metoden. Man kan også sige det på en anden måde: den lidt gammeldags kapitalistiske metode. Det er en metode, hvor interesserede borgere har ret til at arbejde med og videreudvikle programmet, og det er jo en spændende tanke, både fordi den frigør fra markedet og frigør fra staten, og hvis man gik planken ud med den tankegang, var det jo en meget, meget voldsom revolution. Men det er svært at sige, hvor vi ender henne med den.

Det er for os principielt spændende, hvis folk uanset position i et klassedelt samfund har mulighed for at arbejde med open source og de hertil knyttede muligheder og rettigheder, hvad enten det nu drejer sig om retten til at anvende programmet til et bestemt formål, tilpasse det, videregive det til kæresten, forberede det eller forbedre det. Men det springende punkt er jo så, om man har mulighed for noget sådant, og vi vil gerne i den kommende tid medvirke til at stille forslag om, at alle borgere får mulighed for noget sådant. Det er en anden diskussion

end den, der lægges op til her, men det er også et element i bestræbelserne på at give alle borgere både ret til og mulighed for at lege med disse ting.

Vi finder det vigtigt – og det er jo det, der har været en diskussion om – at der oprettes et åbent offentligt, jeg vil også godt sige statsejet, institut, gerne brugerstyret og selvfølgelig åbent. For hvad kan ellers være åbent, som forslagsstillerne også er inde på? Og der er en del af debatten, jeg stiller mig aldeles uforstående over for, bl.a. de bemærkninger, som De Konservative var inde på, nemlig at et sådant åbent institut ligesom skulle udgøre en spærring, udgøre noget i retning af et direktiv og nærmest udgøre en form for konkurrenceforvriddning.

Det springende punkt er selvfølgelig, hvad opgaven er for en sådan offentlig institution. Fra Enhedslistens side ser vi ingen modsætning i, at en sådan offentlig institution har en klar og entydig målsætning for den offentlige sektor, men noget ganske andet er, om man herfra skal udstede direktiver.

Det spændende ville jo være, hvis man kunne sige: Vi er enige om en målsætning – open source, frie standarder osv. – og vi er enige om og har en grundlæggende forståelse for, at selve det at tage patent på software ikke under nogen omstændigheder hører hjemme i et frit samfund, under ingen omstændigheder. Det er denne målsætning, vi står sammen om, og denne offentlige institution er anker, tovholder, for en sådan fælles målsætning, gerne med årstal på. Det kan jo godt være, at frie borgere fra neden ikke kan nå den målsætning, men det kunne jo være, fordi de havde behov for nogen støtte hertil, måske endda megen støtte. Derfor tror jeg, at det er vigtigt, når man diskuterer en sådan åben offentlig institution, at få en forståelse for, at den ikke kan være en spærrebom, men kan være et redskab, en hjælp til, at man når frem til de fælles mål, man måtte have.

Jeg ved ikke, hvordan det her ender, men vi vil meget gerne være med til fra Enhedslistens side at lave en beretning, hvor vi kan blive enige om de grundprincipper for definition af open source, der lægges frem. Nu hørte jeg, at Kristeligt Folkpartis ordfører var flink til at trække tingene frem, herunder at der kan tages patent på software. Hvis vi kunne finde en fælles målsætning, synes jeg, det ville være flot, ikke bare her i landet, men også internationalt. Vi vil i hvert fald gerne være med til en sådan

beretning og i den forbindelse præcisere, hvilken rolle en demokratisk opbygget, åben offentlig institution kan spille.

Børge Klit Johansen (KRF):

Da vores ordfører på området, fru Tove Videbæk, ikke kan være tilstede, skal jeg prøve at redegøre for Kristeligt Folkepartis holdning til forslaget:

IT-verdenen har jo undergået en eksplosiv og dynamisk udvikling, som fortsætter med uformindsket styrke i en stærk symbiose mellem stadig kraftigere maskiner og mere og mere avanceret programmel, og under sådanne forhold er der flere hensyn at tage. Det ene er, at det er vigtigt, at udviklingen ikke går i stå, og det andet er, at det er lige så vigtigt, at udviklingen ikke betyder, at der bygges mure mellem folk. Den teknologiske revolution skal komme hele verdens befolkning til gode, og i parentes kan jeg bemærke, at vi lever i en verden, hvor ca. 1 milliard mennesker stadig har deres første telefonsamtale til gode.

Med hensyn til de fire punkter i beslutningsforslaget vil jeg sige om punkt 1, at Kristeligt Folkeparti mener, at open source-filosofien er med til at fremme udviklingen, ikke mindst på netværks- og internetsiden, hvor open source gør sig bemærket med verdens største korps af yderst kompetente programmører. Open source er også med til at skærpe konkurrencen.

Med hensyn til punkt 2 glæder Kristeligt Folkeparti sig over, at open source har været med til at sætte nogle af verdens fattige lande på Nettet. Det gælder f.eks. Kina, hvor man fra centralt hold ønsker, at det offentlige skal bruge open source, og det gælder Mexico, hvor open source har gjort det økonomisk muligt for et fattigt land at bringe IT ind i skolerne. Det er det, man forsøger at hindre fra amerikansk side, også i forhandlingerne om handelsaftalerne.

Med hensyn til forslaget har vi den kommentar, at vi mener altså ikke, den offentlige sektor skal arbejde positivt for udbredelse af open source-programmel af hensyn til dem, der netop er forelskede i den filosofi. Nej, den offentlige sektor skal tænke open source af hensyn til sig selv, og her kan man lære af andre store organisationer. Der er områder, hvor store styresystemer som Linux er suveræne, og det glæder mig at høre, at forskningsministeren også har lagt danmark.dk over på Linux. Det vil alle vi, der søger her, få gavn af med hensyn til fart og driftssikkerhed.

Alle de test, jeg har set, giver topkarakter til f.eks. Linux som netværksserver, også i virksomhederne, hvor brugerne har Windows på deres egen pc. Jeg arbejder selv i en organisation, hvor vi har mere end 3.000 pc'er, og hvor vi kunne køre Microsoft Network eller Microsoft Office på vore pc'er, men vi kører på Linux, fordi vi var trætte af det andet. Vi kunne ikke leve med det, vi havde ikke råd til det. Men vi er ikke med i nogen hetz mod nogen person eller mod nogen organisation; vi vil bare gerne have en ordentlig kvalitet i IT-verdenen. Og jeg er sikker på, at forskningsministeren vil kunne konstatere, at der også kan spares penge i den offentlige sektor ved at bruge det, der er billigst og bedst. Man behøver ikke at gå på kompromis med kvaliteten.

Forslagsstillernes ambition om, at den offentlige sektor skal være frontløber, er for sent ude, for der er gang i sagerne i erhvervslivet. Unibank er f.eks. ved at få installeret 6.000 pc'er med open source-programmel og Star Office. Men vi mener, det er vigtigt, at den offentlige sektor er med, og at det ikke lægges hindringer for institutioner, der ønsker at gå den vej.

Kernen i det hele, den største hindring, vi ser i øjeblikket, er patentområdet, og det er en væsentlig ting. USA vil bruge det i WTO-forhandlingerne til at lægge pres på Europa for at få os til at gennemføre en lovgivning, der ligner den amerikanske, men det er fuldstændig uacceptabelt. Det må vi afvise, og vi vil opfordre regeringen til at arbejde hen imod, at det også sker på europæisk plan. Vi har ikke nogen softwarepatenter i dansk lovgivning; de findes på europæisk plan, men vi mener, det er vigtigt, at regeringen siger fra her.

Jeg vil også sige, at det heller ikke her er et spørgsmål om at støtte eller modarbejde et firma eller produkt. Vi ønsker at støtte en dynamisk fremtid i IT-verdenen – en fremtid, der bliver til gavn for både erhvervslivet, den offentlige sektor og verdens fattigste lande. Det er en af de ting, som ligger os meget på sinde, og vi ser altså et skrækscenario, hvor de fattige lande vil komme i klemme, hvis de enkelte lande i Europa ikke siger fra over for det her.

Ønsket om at fastlægge åbne standarder, og at det offentlige skal anvende åbne standarder, synes også selvfølgelig, og vi skal da ikke glemme at rose forskningsministeren for de regler, der er fastlagt af staten og blev offentliggjort i februar i år. Tak til ministeren for det.

Kim Behnke (FRI):

Nu skal man jo starte med at sige det positive, så derfor vil jeg da godt sige tak til hr. Knud Erik Hansen for at have bragt sagen til debat i Folketinget. Det var det positive.

Men så er det vores opfattelse i Frihed 2000, at selv om markedet begår fejl, er der ikke noget alternativ til markedet. Havde vi truffet en politisk beslutning i Danmark for år tilbage, havde vi sikkert besluttet, at når nu en dansk virksomhed, nemlig Bang & Olufsen, havde satset så mange millioner kroner i det video-system, der hed Video 2000, så skulle alle i Danmark satse på det. Hvis vi havde truffet en tilsvarende beslutning om, at offentlige institutioner kun måtte benytte sig af Video 2000 og ikke af andre systemer, havde vi valgt en blindgyde, for det blev ikke det bedste system. Det blev det system, forbrugerne og markedet valgte, nemlig VHS-systemet, der vandt, og derfor er politikere ikke de rigtige til at træffe de valg. Politikere vil ikke altid kunne træffe de samme beslutninger, som markedet gør.

Da man tilbage i begyndelsen af 1980'erne skulle markedsføre computere, fandt man ud af, at når computerne var meget forskellige, var det umuligt at sælge dem, og derfor opstod det udtryk, at de var IBM-kompatible. Det var ikke, fordi de var opfundet af IBM, det var simpelt hen, fordi de opfyldte nogle standarder rent hardwaremæssigt og ledningsmæssigt, som gjorde, at tingene kunne fungere sammen. Det var heller ikke nogen politisk beslutning, det var markedet selv, der udviklede og brugte udtrykket IBM-kompatibel.

Så har nogle haft ondt af Microsoft og Bill Gates' succes. Det har vi ikke; vi siger hurra for, at der er en person og en virksomhed, som i den grad har været med til at sætte en verdensstandard, og som har været med til at gøre det nemmere for os alle sammen at kommunikere med hinanden. De, der køber et stykke Microsoft-software og er utilfredse med, at den internetbrowser, der er deri, er Explorer, kan altså gå ud på Internettet og gratis hente den største konkurrent, som i øjeblikket er Netscape, så det vil sige, at der er altså ingen økonomiske barrierer for, at man kan fravælge Bill Gates' produkter.

Hvad så med open source? Ja, vores opfattelse er, at de virksomheder, som ønsker at bruge det, kan udnytte det som en særlig kvalitet ved de produkter, de sælger. De kan bruge det i reklameøjemed osv. og sige: Vi tilbyder open

source, og når du køber programpakken, får du samtidig et ringbind og kendskab til alle programkoderne. Sådan bør det være, frem for at det er os her i Folketinget, som gennem lovgivning skal diktere.

Det mest udbredte open source-program, som jo har en sjov historie bag sig, er Linux. Vores opfattelse er, at Linux er berettiget i mange sammenhænge, og vi har med glæde noteret os, at selv en virksomhed som UNIX er begyndt at bruge Linux på nogle af sine store servere, fordi Linux har nogle fordele i forhold til f.eks. Microsofts produkter, og det er helt naturligt, at man på den måde lader dem, der kan få glæde af det, bruge det.

Men at erklære fra det offentliges side, at man ved noget, som ingen andre ved, og derfor er man så klog, synes vi der er for mange eksempler i Danmark på ikke har været tilfældet. Kommunedata ofrede millioner på at udvikle det såkaldte Piccoline-system, og det var en blindgyde. Vi udviklede her i Danmark programmeringssproget Comal 80; det var genialt, og det var godt, men det blev ikke valgt af markedet, for i stedet overtog Pascal, Super Pascal, C og C+ og C++, og hvad de nu hedder alle sammen, og det gode danske Comal 80 overlevede desværre ikke. Det var markedet, der bestemte, det var programmørerne og ikke politikere og den offentlige sektor, der bestemte. Den offentlige sektor skal bruge de IT-plattformer, som er de mest udbredte, så den offentlige sektor kan kommunikere billigst og bedst og nemmest, og det skal vel at mærke også være sådan, at det er noget, der er servicevenligt. Vi kan ikke tillade os at handicappe den offentlige sektor ved at benytte skatteydernes penge til softwareplatforme, som måske viser sig at være blindgyder.

Lad mig til sidst sige lidt om ophavsretten til og patentering af software:

Hvis vi fulgte nogle af de ordførere, der har haft ordet i dag og har sagt, at vi ikke skal tillade patentering af software, ville forskningsministeren miste et af de fyrtårne, der i øjeblikket bliver reklameret med, nemlig det store NKT-Diga-projekt, som vi solgte til Intel.

Jamen der lå jo også software i. Hvis det havde været forbudt at patentere det, så havde Intel ikke betalt 9 mia. kr. for det, så enkelt er det.

Så derfor er jeg enig i hr. Kristian Jensens definition, at når det gælder matematiske algoritmer, så skal man selvfølgelig ikke kunne

patentere dem, men det er helt nødvendigt, at man gennem patenter kan beskytte edb-software, på samme måde som ophavsretsloven beskytter folk, der på anden vis har gjort intellektuelle frembringelser.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Knud Erik Hansen.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil gerne takke mange gange for reaktionen på vores forslag. Det, som jeg ser som det gennemgående, er, at stort set alle – det var vel alle? – var enige i, at det er vigtigt, og at open source rummer nogle vældig gode perspektiver for udviklingen i hele IT-verdenen. Det synes jeg rummer nogle gode perspektiver for, hvordan vi kan komme videre med arbejdet.

Jeg kan så konstatere, at der selvfølgelig kan være uenighed om, hvad man kan gøre og hvad man skal gøre som offentlig myndighed, også lidt: Hvad er det egentlig for en virkelighed, vi arbejder med, når vi skal til at arbejde med open source? For det er jo en anden måde at fungere på.

Men det synes jeg ikke vi behøver se som et stort problem, for jeg synes, at viljen er der. Sådan oplevede jeg det faktisk: at der var en stor vilje til, at man godt ville fremme open source. Og specielt vil jeg takke ministeren for hendes klare tilsagn om at ville støtte udviklingen i open source også i sin administration.

Jeg tror egentlig godt, vi under det videre udvalgsarbejde kan komme til at kigge nærmere på: Hvad er det så, vi reelt kan? Hvad er virkeligheden? For det er jo klart, at når vi har arbejdet med noget nyt, som vi gør nu, ja, så kan der godt være mange forskellige opfattelser af, hvad virkeligheden er, og hvad vi reelt kan gøre. Og dér ser jeg egentlig også, at vi under udvalgsarbejdet kan komme til at gøre et lille stykke udviklingsarbejde.

Det er også en politisk diskussion om, hvad vi skal gøre i forhold til den her nye virkelighed, som begynder at vise sig. Det synes jeg kan blive meget spændende, og jeg ser meget frem til, at vi kan arbejde videre med det i udvalget.

At der så er flere, der siger, at man afviser vores forslag, synes jeg ikke betyder så meget, for det vigtige er jo egentlig, at vi er enige om at arbejde frem mod at støtte open source på en eller anden måde. Så må vi så finde ud af, hvor-

dan vi kan gøre det, om det så skal være ved en beretning, eller hvordan vi skal gøre det. Vi må prøve at finde ud af i udvalget, om vi kan finde nogle ting, som vi kan blive enige om, som klart markerer den meget store enighed, som jeg oplever her, om, at det er vigtigt, at vi fremmer open source.

Men når vi har fremsat forslaget, er det, fordi vi synes, der er ganske store perspektiver i forslaget, hvilket flere også har været inde på. Open source-miljøet er jo egentlig en fantastisk opfindelse. Man tror jo næsten ikke sine egne ører og øjne, når man hører historien om Linux, hører, hvorledes mange mennesker placeret rundt omkring i verden faktisk har udviklet et stykke software, som alle kan arbejde videre på. Det er jo egentlig en historie, som man, hvis den ikke var virkelig, ville have svært ved at tro var virkelig.

Men det er den altså, og den rummer for os at se en helt anden måde at producere programmel på, som kan skabe en meget stor anden innovation end det, vi har set indtil nu, hvor monopoler har haft en tendens til nok at skabe udvikling, men måske ikke det udviklingspotentiale og det innovative potentiale, der faktisk ligger i den eksplosive IT. Det har ikke fået lov til at folde sig ud i sit fulde flor, og dér ser vi faktisk open source som en mulighed for netop at give det potentiale, der ligger i hele IT-verdenen, de store muligheder for at udvikle sig.

Vi ser også nogle store muligheder i, at vi ved at fremme open source faktisk giver brugerne nogle flere valgmuligheder; det kan blive mere fleksibelt med programmerne. Og vi kan faktisk også sikre – det synes jeg også er en vigtig ting – at systemerne, vi arbejder med, også bliver mere sikre mod indbrud både i kommunikationen og i selve pc'en.

Også for vores erhvervsmiljø rummer open source nogle klare fordele, idet det giver mulighed for, at også små og mellemstore virksomheder faktisk kan bidrage til den samlede udvikling. Så hvis denne udvikling kommer i hele Europa – det tror jeg den gør – og vi ligger i spidsen, ja, så vil der være et potentiale til en ganske stor styrkelse af det danske erhvervsliv.

Hermed også sagt, at vi også synes, det er vigtigt, at vi kan bryde et monopol. Det har jeg sagt. Selv hvis vi tager det liberale USA, jamen så betragter man jo ikke monopoler som et gode. De har en masse skavanker, idet man ofte

ser mere på sin egen interesse, og ikke ser på de interesser, der kan være for brugerne.

Dér ser vi en væsentlig funktion i, at vi snakker om åbne standarder. Det, der er helt specielt for IT-verdenen, er, at vi er afhængige af at skulle kommunikere med hinanden og vi er afhængige af at bruge de samme filer, når vi skal udveksle programmer, og det betyder – og det er så specielt en mekanisme i IT-verdenen – at hvis der først er en virksomhed, et program, der får en dominerende position, ja, så har den faktisk nogle ganske store muligheder for at dominere ekstra. Det er jo egentlig det, der er baggrunden for, at Microsoft på 10 år har kunnet vokse i en grad, som vi har aldrig har set et monopol vokse før.

Derfor er det for os at se utrolig vigtigt, at vi sikrer åbne standarder, og at vi er med til at fremme åbne standarder. Det er jo ikke en fremmed tankegang. Vi har det andre steder, bl.a. når vi snakker om vores telefoner, f.eks. GSM-telefoner. De var lang tid undervejs, netop fordi vi skulle sikre os en fælles standard, fordi vi som samfund kunne se, at det var fornuftigt, at vi havde nogle fælles standarder, for så kunne vi bedre fungere sammen.

Så vi ser det som en meget væsentlig ting for overhovedet at sikre os, at vi kan udvikle IT-verdenen, at vi sikrer os åbne standarder, og tilsvarende med patenter. Det er klart, at vi selvfølgelig kan diskutere, hvor grænsen skal gå, men der ligger en stor fare i det, hvis virksomheder kan lægge sig på patenter.

Nu bliver det umuligt at kommentere alle bidragene, men jeg vil da godt igen takke ministeren for, som jeg hørte det, i hvert fald to meget klare udsagn om, at vi er enige om, at det med monopol er et problem, og vi er enige om, at det her med den åbne kildekode åbner nogle store muligheder, som ministeren gerne vil støtte.

Spørgsmålet er så, om vi kan gøre det, og det var egentlig det spørgsmål, også flere andre ordførere var inde på: Hvad kan vi så gøre? Det er klart, at hvis vi var alene, hvis det var det lille danske Folketing og den lille danske stat alene, der stod her og sagde, at nu vil vi gøre noget, jamen så kunne vi ikke vælte de store giganter; det er jo helt klart, det kunne vi ikke gøre. Men det, vi kan gøre, er, at da vi jo er en del af en bevægelse og der er en kolossal udvikling omkring det her, kan vi måske bidrage ved at skubbe til, at den udvikling, der er i

gang, får nogle muligheder for at videreudvikle sig.

Og dér, hvor vi måske specielt har et ansvar, er omkring åbne standarder og patenter. Dér har vi et ansvar for at lægge nogle rammer for, hvorledes samfundet skal fungere. Og dér mener jeg ikke, når vi snakker om politisk indblanding, at det er en illegitim politisk indblanding. Vi går på mange måder ind og blander os i, hvilke samfundsstrukturer og hvilke mekanismer der skal fungere i vores samfund. Og det at snakke om patenter og åbne standarder mener jeg ikke er en ikkelegitim indblanding i, hvorledes samfundet skal udvikle sig.

Men det er klart – og det var jeg også oppe og sige før – vi ønsker ikke, at man skal gå ind og sige, at nu skal man gøre dit og nu skal man gøre dat. Det er et ansvar, som må ligge ude i den enkelte virksomhed. Men det at skabe nye rammer for den her udvikling er i høj grad også en samfundsopgave og også Folketingets opgave.

Dermed en kommentar til hr. Ole Hækkerup, der også spørger, om vi kan ændre det her: Jeg tror faktisk, at vi kan være med til at lægge Danmark i spidsen, ikke ved at styre detaljeret, men ved netop at give rammer, og jeg tror egentlig også, sådan som jeg opfattede det, hr. Ole Hækkerup sagde, at han ikke er uenig i, at vi faktisk godt kan være med til at påvirke den her udvikling, sådan at Danmark også kan have gavn af det.

Jeg er glad for, at hr. Kristian Jensen faktisk også tydeligt gav udtryk for – og det mener jeg er rigtigt – at det måske egentlig er en understregning af, at det er en samfundsopgave, når både venstre side af salen og højre side af salen faktisk kan blive enige om, at spørgsmålet om åbne standarder og patenter er et vigtigt spørgsmål, som vi samfundsmæssigt skal tage stilling til. Og det glæder jeg mig til at vi kan arbejde videre med.

Så til fru Henriette Kjær, der også havde en positiv holdning, men var bekymret og sagde: Støtter vi nu en enkelt virksomhed? Jeg synes, det er en forkert opfattelse. Vi går ikke med det her ind og støtter en enkelt virksomhed. Hvis Microsoft følger med i den her udvikling, jamen så kan de jo sagtens være med. Det, vi er taler om her, er at fastlægge nogle nye rammer for den her udvikling. Hvis Microsoft vil være med til at arbejde med åbne standarder, hvis de vil levere deres Word eller andre programmer med åbne standarder, jamen så er de jo med i det

her. Hvis de vil levere det med åben kildekode, så er de med i den her udvikling. Det er ikke et spørgsmål om bestemte virksomheder, det er et spørgsmål om at sætte rammer for, hvorledes vi vil have, at IT-udviklingen skal forme sig.

Så det her ser vi ikke som en støtte til bestemte virksomheder, heller ikke hvis vi går ind og faktisk støtter bestemte udviklingsmiljøer. For os at se svarer det egentlig meget til, at vi støtter forskningsmiljøer og støtter, at der er bestemte områder, der udvikles. For det, der er tilfældet med open source, er jo ikke, at produktet bliver en privat virksomheds produkt. Det, der er tilfældet med produktet, er, at det bliver en viden. Ligesom vi støtter et forskningsprojekt, bliver det en viden, som vi alle sammen kan bruge, et produkt, som vi alle sammen kan bruge.

Så jeg tror, at vi, når vi snakker open source, skal lade være med at tænke så meget i virksomheder på den måde, men starte med at tænke i nogle miljøer, som vi alle sammen kan få gavn af, hvis vi vil udvikle dem.

Jeg tror, jeg har kommenteret nogle af de andre ordførere gennem det, jeg har sagt før.

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg gerne sige, at vi klart kan se en opgave i at udvikle noget viden og også udvikle arbejdsmetoderne på det her område. Vi har faktisk også sat IT-højskolen og andre i gang med det. Der er mange spændende ting i den her udvikling. Hvor kan man gå ind med nogle afgrænsninger med hensyn til, hvor open source har sin styrke, og hvor den ikke har sin styrke? Der kan vores højskole sagtens gå ind og være med til at bidrage.

Til hr. Klit Johansen vil jeg sige, at jeg synes, det var en flot tale, også specielt det at inddrage forholdet til ulandene. Hvis Europa og vi andre kan gå foran med det her, kan det faktisk også godt blive et potentiale til, at andre lande, der ikke har råd til det her, kan gå ind og være med i IT-udviklingen. Og også det med, at det offentlige skal tænke på sig selv . . . Jeg er færdig lige om et øjeblik.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ja, det er helt sikkert.

Knud Erik Hansen (SF):

. . . synes jeg er en vigtig ting, for jeg tror i virkeligheden, der også er økonomi i det for det offentlige.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Jeg skal blot kvittere for hr. Knud Erik Hansens fortolkning af det med at udarbejde en handlingsplan med konkrete mål og midler. Og det er ikke for at forplumre debatten yderligere, specielt ikke når vi er enige om så mange af intentionerne, men vores bekymring var alene, om vi her fra Folketinget påtager os et ansvar, som retligt selvfølgelig hører til hos nogle andre.

Så var der det med, om vi kan påvirke en udvikling i Danmark, og selvfølgelig kan vi det.

Og det, jeg sagde om, at vi skal sørge for at rydde alle barrierer af vejen, der på nogen som helst måde kan forhindre, at man altid træffer det bedste valg, var netop et forsøg på at sige: Hvordan kan vi bidrage til at påvirke en udvikling? Og det klare tilsagn om at fremme det også i EU-sammenhæng var også et forsøg på at sige: Hvordan kan vi så bidrage til at fremme en udvikling? For jeg var lidt bekymret med hensyn til den præcise tekst. Så det var alene foranlediget deraf, og jeg skal blot kvittere for den fortolkning, hr. Knud Erik Hansen gav ordene i anden omgang.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Claus Larsen-Jensen (S), Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mimi Jakobsen (CD) og Elisabeth Arnold (RV) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren, økonomiministerens og udenrigsministeren: